

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar vordering voert verzoekster de volgende middelen aan.

Verzoekster betoogt dat verweerster in strijd heeft gehandeld met haar contractuele verplichtingen door niet overeenkomstig artikel 3 van de subsidieovereenkomst en de artikelen II.2, lid 3, en II.4, van bijlage II bij de subsidieovereenkomst, de vereiste rapporten, financiële overzichten en in periode 1 te leveren elementen te verschaffen. Verzoekster heeft de subsidieovereenkomst dan ook op grond van artikel II.38 van bijlage II bij de subsidieovereenkomst beëindigd en een debetnota verstuurd voor de voorfinanciering van 60 000 EUR die in overeenstemming met de bepalingen van de subsidieovereenkomst al aan de coördinator was betaald. Verzoekster heeft derhalve een debetnota verstuurd voor terugvordering van het voorgefinancierde bedrag, waarop verzoekster recht blijft hebben tot de eindbetaling.

De feiten die ten grondslag liggen aan de verplichtingen van Scouring Environnement SARL als coördinator worden in deze zaak grotendeels niet betwist, aangezien verweerster geen bedenkingen heeft geuit wat betreft de omstandigheden van de beëindiging en de berekening van het aan verzoekster terug te betalen bedrag.

Verzoekster is dan ook gerechtigd, om de terugvordering en terugbetaling van het aan verweerster bij wijze van voorfinanciering betaalde bedrag te verzoeken, vermeerderd met vertragingsrente.

Beroep ingesteld op 20 mei 2016 – Directeur-generaal van het Europees Bureau voor fraudebestrijding/Commissie

(Zaak T-251/16)

(2016/C 260/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Directeur-generaal van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (Brussel, België) (vertegenwoordigers: L. Jelínek, personeelslid, bijgestaan door G. M. Roberti en I. Perego, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Europese Commissie van 2 maart 2016, C(2016)1449 final, betreffende een verzoek om opheffing van immuniteit, met uitzondering van artikel 1, lid 2, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schendingen van het recht en kennelijke beoordelingsfouten die de Europese Commissie heeft begaan. Het bestreden besluit is niet in overeenstemming met de juridische criteria die de opheffing van immuniteit van de directeur-generaal van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) beheersen, en is gebaseerd op een kennelijk onjuiste lezing van de stukken van het dossier. Bovendien wordt in het bestreden besluit het belang van de Unie onjuist beoordeeld en doet het besluit afbreuk aan de onafhankelijkheid van de directeur-generaal van het OLAF.

2. Tweede middel, ontleend aan schendingen van het recht en een onzuiver besluitvormingsproces.
3. Derde middel, ontleend aan schending van de motiveringsplicht.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van het beginsel van loyalr samenwerking en van procedurele waarborgen.

**Beroep ingesteld op 23 mei 2016 – Globo Media/EUIPO - Globo Comunicação e Participações
(GLOBO MEDIA)**

(Zaak T-262/16)

(2016/C 260/57)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Globo Media, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: L. Estropá Navarro en J. Calderón Chavero, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brazilië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager: verzoekster

Betrokken merk: Uniewoordmerk „GLOBO MEDIA” – inschrijvingsaanvraag nr. 8 957 169

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 14 maart 2016 in zaak R 561/2014-4

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- bijgevolg oppositie nr. B1697179 afwijzen en de inschrijving van het betrokken merk toestaan voor de aangevraagde diensten van de klassen 35, 38 en 41;
- het EUIPO en de overige interveniënten verwijzen in de kosten van deze procedure indien zij verweer voeren en in het ongelijk worden gesteld.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.
-